

Dosarul nr. 1-24083892-12-1-30072024; 1-1896/2024

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

31 iulie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Postolachi

Grefierului

Laura Rotari

Cu participarea:

Procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Daniela Buinovski

Apărătorul inculpatului Mamaliga Denis ***** – avocat Oncea Aureliu

(mandatul Seria MA, nr. *****din 19 iunie 2024)

În prezența:

Inculpatului

Mamaliga Denis *****

În lipsa :

Părții vătămate

***** Liliana

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Mamaliga Denis *****, născut la *****, IDNP *****, originar din mun. Chișinău și domiciliat în *****, studii superioare, nu este angajat în câmpul muncii, celibatar, supus militar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova și României, anterior condamnat *prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 martie 2024* în baza art. 190 alin.(2), lit.c) din Cod penal – 1000 /una mie/ unități convenționale, ceea ce constituie 50 000 /cincizeci mii/ lei, cu privarea de dreptul de ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea și administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 /trei/ ani.

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (2) lit. c), d) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 30 iulie 2024 până la 31 iulie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Mamaliga Denis *****, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și inducere în eroare, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea consecințelor, abuzând de încrederea pe care victima i-a acordat- o și cunoscând cu certitudine că nu-și va onora obligațiunile asumate, activând în calitate de director al SRL ”*****”, care are

sediul în *****, a primit de la executorul judecătoresc Liliana *****pentru înstrăinare automobilul de model „CHRYSLER 300” cu n/î *****, în baza contractului de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate din 20.07.2023.

Ulterior, la 04 decembrie 2023, a înstrăinat mijlocul de transport cet.*****Denis, fapt pentru care a primit de la acesta suma de 69691 lei, obligându-se timp de 72 ore să fie distribuite pe contul executorului judecătoresc.

Cu toate acestea mijloacele bănești au fost însușite, nefiind transferate conform acordului, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile în sumă de lei 69691 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Mamaliga Denis** ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. c),d) din Codul penal - *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere și menținerea în eroare, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu.*

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat Daniela Buinovski , a solicitat de ai fi modificată învinuirea inculpatului **Mamaliga Denis** *****, născut la *****, IDNP *****, originar din mun. Chișinău și domiciliat în *****, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) din Codul penal - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere și menținerea în eroare, cu folosirea situației de serviciu.

Privind procedura

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Mamaliga Denis ***** a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, necerând administrarea de noi probe, a solicitat prin cerere scrisă personal examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmării penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul inculpatului Mamaliga Denis *****, avocatul Oncea Aureliu de asemenea a pledat pentru examinarea prezentei cauze penale în procedura prevăzută de art.364/1 din CPP în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Acuzator de stat Daniela Buinovski a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatul Mamaliga Denis ***** privind examinarea cauzei penale în baza art. 364/1 CPP. Constatând că din probele administrate în cursul urmării penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(2) lit.d) din Codul penal, a fost săvârșită de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364/1 alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe. În conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (4) din Codul procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată trecând la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Mamaliga Denis ***** din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și

totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședința de judecată, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *”judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra cât și de faptul că instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei eventuale pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal. Subsecvent, instanța a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe

Poziția inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul **Mamaliga Denis *******, în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP și-a recunoscut integral vinovăția și anume că, în anul 2023 a primit de la executorul judecătoresc Liliana ***** un mijloc de transport de model CHRYSLER, numerele de înmatriculare la moment nu le mai ține minte pentru a fi vândut prin intermediul magazinului său SRL ”*****”, în bază de contract de comision fiind unul din proprietari. L-a adus la parcare în orașul Chișinău la SRL unde lucra, l-a expus spre vânzare pe saitul 999.md. Domnul Țurcanu Denis l-a apelat ca să cumpere mijlocul de transport. În contract de comision era specificat de transmis suma doamnei Liliana ***** , lui îi revenea doar un comision. Clientul a venit la ora 20:00 și a transmis banii cheș, toată suma și a luat automobilul. A doua zi a mers la bancă și a fost efectuat transferul din contul clientului în contul său suma de bani. Contractul de vânzare - cumpărare îl perfectează colegul său Ciornenichii Dmitri.nu își amintește cu exactitate, dar suma de vânzare a automobilului era mai mult de 60 000 lei. A doua zi nu a mers cu clientul la bancă, deoarece a fost reținut de către poliție pe 72 de ore pe o altă cauză. A transmis lui Ciornenichii Dmitri cheile și nu a găsit acești bani, din cauza lui a avut mai multe probleme. Pe cauza dată nu a depus o plângere de furt. Cu doamna Liliana ***** a încercat să stabilească un grafic pentru a transmite suma în rate pe care a luat-o de pe automobilul vândut. Dumneaei nu a fost de acord, dumneaei a cerut suma integrală. Nu a avut posibilitatea de a achita integral suma de pe automobil. Recunoaște că a înșelat-o pe doamna Liliana ***** , a dus-o în eroare și a solicitat de-ai întoarce suma înapoi. Recunoaște vina și îi pare rău de cele comise. Nu-și

amintește cu exactitate după câte zile a fost vândut automobilul. Nu-și aduce aminte cu exactitate când a dus tratative de achitare în rate a sumei după ce a fost vândut automobilul. A fost reținut timp de 3 zile, telefonul său s-a aflat pe perioada reținerii la Inspectoratul de Poliție Râșcani

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Mamaliga Denis ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura” și „cauza” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul

apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Mamaliga Denis ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- **Declarațiile părții vătămate ***** Liliana**, care a declarat că, activează în calitate de executor judecătoresc, în baza licenței 114 din 12.08.2010, cu sediul în or. Florești, str. Vasile Lupu 40/2.

În gestiunea sa se află la executare documentul executoriu nr. 2p/o-545/2010 din 14.07.2010, emis de către Judecătoria Florești, privind încasarea de la *****Dmitri, în beneficiul creditorului *****Victoria, a pensiei alimentare cu întreținerea copilului minor *****Arina, născut la *****, în mărime de 1/4 din salariu și din alte venituri.

Cet. *****Dmitri a înregistrat restanțe majore la achitarea pensiei alimentare, acumulându-se o datorie în sumă de 219 701 lei. Pentru a redresa situația dată, a verificat bunurile mobile și imobile ale cet. *****Dmitri, pentru a fi sechestrate și vândute, iar banii folosiți pentru acoperirea restanței la plata pensiei alimentare.

Prin intermediul Registrului de stat al transporturilor, a stabilit că cet. *****Dmitri deține în proprietate automobilul de modelul „CHRYSLER 300”, cu n/î *****.

În continuare, pentru identificarea locului acestui mijloc de transport, l-a anunțat în căutare, drept temei servind încheierea din /3 2023, pe care a expediat-o Inspectoratului Național de Securitate Publică și Departamentului Politie de Frontieră.

În luna iunie 2023, data exactă nu-și amintește, a fost înștiințată prin apel telefonic de către ofițerul de patrulare, Cucer Alexei, precum că mijlocul de transport de modelul CHRYSLER 300”, cu n/î *****, a fost stopat, ridicat și plasat la parcare specială din or. Edineț. Apoi a discutat cu o persoană cu prenumele Sorin, angajat al parcării speciale, care i-a confirmat că automobilul menționat a fost adus și se află la parcare specială SRL „*****”, amplasată adresa *****.

Totodată, Sorin i-a comunicat că compania SRL ”*****”, se ocupă cu vânzarea în comision a bunurilor sechestrate și i-a dat numerele de contact factorilor de decizie, cu care a comunicat telefonic și s-au înțeles să se întâlnească la sediul ei. Astfel, la data de 20.07.2023, la sediul său s-au prezentat cet. Ciornenichii Dmitri și cet. Mamaliga Denis, care i-au comunicat că sunt conducătorii companiei SRL „*****”. În aceeași zi între SRL „*****” în persoana administratorului Ciornenichii Dmitri și ea în calitate de executor judecătoresc, a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate și anume, autoturismul de marca „CHRYSLER 300”, cu n/î *****. Conform procesului verbal de sechestrul din 20.07.2023, mijlocul de transport de modelul „CHRYSLER 300”, cu n/î *****, a fost sechestrat și transmis la păstrare către SRL ”*****”, c.f. *****, în scopul vânzării în comision a bunului, la prețul stabilit conform raportului de evaluare.

La momentul întocmirii procesului-verbal de sechestrul, automobilul de modelul „CHRYSLER cu n/î *****, se afla la parcare specială SRL „*****” din or. Edineț. Pentru a putea ridica automobilul dat, i-a eliberat lui Ciornenichii Dmitri, procura nr. 114p/a-2 1/r/2013 din ’2023 prin care l-a împuternicit să ridice de la parcare specială automobilul indicat și să-l transporte în altă localitate pentru vânzare.

În baza acestei procuri, cet. Ciornenichii Dmitri a ridicat mijlocul de transport de model „CHRYSLER 300”, cu n/î *****, de la parcare specială SRL ”Asimetric” din or. Edineț. Potrivit contractului de vânzare cumpărare nr. 04.12.2023/1 din 04.12.2023 și actului de predare primire din 04.12.2023, directorul SRL „****”, Mămăligă Denis a vândut lui *****Denis, cod personal *****, mijlocul de transport de modelul „CHRYSLER 300”, n/î *****, cu prețul de 63 884 lei. Conform clauzei 3.3 din contractul din 20.07.2023, privind prestarea serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate, din secțiunea „Modul de stabilire a prețului bunurilor, a mărimii comisionului și de plată a sumelor încasate”, sumele realizate de către comisionar din vânzarea remise lor, după reținerea comisionului stabilit, iar după caz și a plăților suplimentare, se consemnează în întregime pe contul de depozit al executorului judecătoresc, de regulă în 5 zile bancare.

Până la moment, clauza 3.3 din contractul din 20 iulie 2023 pentru prestarea serviciilor de vânzare a bunurilor sechestrate pe bază de comision, din secțiunea „Modul de stabilire a prețului bunurilor, a mărimii comisionului și de plată a sumelor încasate”, nu se respectă, întrucât suma încasată nu a fost virată în contul de depozit al executorului judecătoresc. Menționează, că odată ce a fost informată prin telefon, la 08.12.2023 de către cumpărătorul *****Denis, despre faptul că directorul SRL „****”, Mămăligă Denis, a primit banii pentru mijlocul de transport marca „CHRYSLER 300”, cu n/î *****, a încercat să soluționeze problema pe cale amiabilă.

Primele apeluri către directorul SRL „****”, Mămăligă Denis, au fost efectuate imediat la data de 08.12.2023, însă telefonul acestuia era deconectat. Din data de 10.01.2024 și până în prezent, practic zilnic discuta la telefon cu directorul SRL ”****”, Mămăligă Denis, care a fost înregistrat în telefonul său ca „Denis Magazin Comision”, la ce acesta o asigură că azi, mâine, transferă în contul de depozit al executorului judecătoresc, suma de bani obținută din vânzarea prin comision al mijlocul de transport de modelul „CHRYSLER 300”, cu - i *****, însă nu i-a transferat banii până în prezent.

Dorește să releve că directorul SRL „****”, Mămăligă Denis, și administratorul SRL, ”****”, Ciornenichii Dmitri, acționând premeditat, cu scopul de sustragere a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, folosind situația de serviciu, au însușit automobilul de modelul -CHRYSLER 300”, cu n/î *****, pe care la vândut, iar banii obținuți nu i-au transferat până în prezent pe contul de depozit al executorului judecătoresc, cauzând daune în proporții considerabile. (f.d.10-13)

- **Declarațiile martorului *****Denis**, care a declarat că în luna decembrie 2023, intenționa să procure un automobil. Astfel de pe [saiul www.999.md](http://www.999.md), a găsit că se vinde automobilul de model ”Chrysler 300”, la prețul aproximativ de 3900 euro și numărul de telefon *****. Atunci a telefonat, persoana dată s-a prezentat ca Denis și i-a spus că vinde automobilul dat, prin intermediul firmei și automobilul este luată de la executorul judecătoresc pentru a fi vândută. Atunci s-a înțeles cu Denis și s-a deplasat în sect. Telecentru mun. Chișinău, strada nu o ține minte și acolo era o parcare auto. Acolo s-a întâlnit cu Denis, a văzut automobilul, el i-a zis că automobilul a stat puțin și posibil mai are și careva probleme tehnice mărunte, iar referitor la acte i-a zis că, după ce achită banii pe automobil lui, el transmite banii executorului judecătoresc și acesta se va ocupa cu înregistrarea automobilul.

După care i-a solicitat să mai cedeze din preț și până la urmă s-au înțeles la prețul de 63 884 lei. După care peste câteva zile l-a sunat pe Mamaliga Denis și i-a zis că este de acord să procure automobilul la condițiile care s-au înțeles.

Atunci la data de 4 decembrie 2023, pe adresa str. Botanica Veche 11, mun. Chișinău a venit Denis Mamaliga, cu automobilul de model ”Chrysler” la volan, iar el i-a achitat tot atunci

suma de 63 884 lei, pentru acest automobil, iar el ia dat cheile, actele, automobilul și a întocmit contractul de vânzare-cumpărare nr.04.12.2023/1, unde s-a semnat.

A aplicat ștampila pe acest contract, după care i-a dat și a semnat actul de predare-primire a automobilului, pe care tot l-a semnat și i-a mai dat și a semnat și o declarație, unde el confirmă că a primit de la el suma de bani și se obligă în termen de 2 săptămâni, să emită actele necesare, ca el să poată înregistra automobilul. La fel, i-a mai dat și o procură, prin care Ciornenchi Dmitri, îl împuternicește pe el să vândă automobilul, din numele companiei ”*****”SRL.

Deoarece erau probleme tehnice cu automobilul, l-a sunat pe Mamaliga Denis să meargă cu el la stația de deservire să vadă ce probleme are automobilul, însă acesta i-a spus că nu are dreptul să se urce la volan, deoarece actele nu erau pe numele lui. Astfel, ambii s-au deplasat la o stație de deservire a automobilelor, acolo urma să o repare și urma ca Mamaliga Denis să dea acordul, dar el nu a dat acordul și peste o lună a luat automobilul cu un evacuator de acolo și l-a adus la el acasă, unde se află până la moment.

Deoarece de atunci până la moment Mamaliga Denis, promite că se va clarifica și îi va restitui banii, lucru care nu s-a întâmplat. Când a transmis banii, era singur. Între timp i-a spus lui Mamaliga Denis, să-i restituie banii, însă nu i-au fost restituiți. (f.d. 106-108)

Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședință de judecată:

- procesul verbal de ridicare din 01.04.2024, prin care s-au ridicat copii de acte de la executorul judecătoresc Zagorojniuc Liliana (f.d. 17-19)

- contractul de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate din 20.07.2023 (f.d.29)

- contractul de vânzare-cumpărare din 04.12.2023 încheiat dintre SRL ”XDAUTO” și *****Denis (f.d.41)

- declarație semnată de către Mamaliga Denis, prin care confirmă că a primit de la cet.*****Denis suma de 69 691 lei pentru automobilul de model Chrysler 300 și în decurs de 72 ore să distribuie mijloacele bănești după destinație. (f.d.43)

- Procesul verbal de ridicare din 01.04.2024 (f.d. 67)

- copia procurii eliberată de către administratorul SRL ”*****” Ciornenchi Dmitrii lui Mamaliga Denis (f.d. 109)

- procesul verbal de examinare a obiectului din 22.07.2024 (f.d. 113);

- ordonanța de recunoaștere ca mijloc material de probă din 22.07.2024 (f.d. 114);

În acord cu art. 93 alin. (1) CPP RM, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În corespundere cu art. 101 alin. (1), (2) CPP RM, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), or atunci când Curtea

Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, § 33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar art. 95 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că, partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

Mai mult ca atât, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate și acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptelor infracționale cu vinovăție, pe care ultimul le-a recunoscut, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriilor întocmite, acțiunile lui Mamaliga Denis ***** au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c),d) din Codul penal - *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere și menținerea în eroare, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu.*

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat Daniela Buinovski, a solicitat de ai fi modificată învinuirea inculpatului **Mamaliga Denis *******, născut la ***** , IDNP ***** , originar din mun. Chișinău și domiciliat în ***** , incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) din Codul penal - *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere și menținerea în eroare, cu folosirea situației de serviciu.*

Conform art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis

infrațiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În speță, este relevant a menționa că prin Legea nr.136 din 06.06.24, în vigoare 07.09.2024, art.126 alin.(2) Cod penal a fost expus în următoarea redacție: "se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei".

Conform art.18 Cod Contravențional și art.126 Cod penal rezultă că daunele în proporții mici, constituie daunele care la momentul săvârșirii contravenției nu depășesc 20% din quantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, iar proporții considerabile sau esențiale - mai mult de 10 de salarii.

În baza Hotărârii Guvernului nr. 936 din 28 decembrie 2022 privind aprobarea quantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, salariul mediu pe economie era de 11700 lei.

Prin urmare limita minimă a proporțiilor considerabile, conform prevederilor legale enunțate supra este de 117000 lei.

Instanța de judecată notează că conform ordonanței de punere sub învinuire din 29 iulie 2024 și rechizitoriu prejudiciul cauzat părții vătămate Liliana ***** este de 69 691 lei.

La caz, instanța de judecată notează că prejudiciul invocat în ordonanța de învinuire și rechizitoriu emise în privința lui Mamaliga Denis ***** nu depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei".

Prin urmare, analizând declarațiile inculpatului Mamaliga Denis ***** și coroborându-le cu declarațiile părții vătămate și a martorului date în cadrul urmăririi penale și procesele-verbale de ridicare, ținând cont de faptul inclusiv că prejudiciul material cauzat acestuia nu depășesc pragul de 10 salarii medii lunare pe economie prognozate la data comiterii faptei stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 936 din 28 decembrie 2022 privind aprobarea quantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, pentru a putea constitui un prejudiciu considerabil, fapt care, face ca să decadă și să nu fie reținută în învinuirea incriminată de organul de urmărire penală în acțiunile acestuia a agravantei cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin urmare acțiunile lui Mamaliga Denis ***** prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal urmează a fi recalificate conform art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal – *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere și menținerea în eroare, cu folosirea situației de serviciu.*

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infrațiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, componența infracțiunii reprezintă

baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *Kokkinakis vs. Grecia din 25.25.1993*, CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 190 alin. (2) lit. d) din Codul penal, instanța statuează că, în mod evident s-a constatat fapta prejudiciabilă prin care s-a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii analizate are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic. În ipoteza infracțiunii de escrocherie nu se întvede un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bizuie pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia.

Obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

În speță, instanța de judecată constată că Mamaliga Denis *****, prin acțiunile sale, a atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra mijloacelor financiare ale părții vătămate Liliana ***** în sumă de 69 691 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.190 Cod Penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sau invers; în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților actelor juridice anulabil; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Totodată, un semn obligatoriu al laturii obiective îl constituie și metoda de săvârșire a infracțiunii, care se manifestă prin următoarele modalități normative alternative: 1) prin abuz de încredere; 2) prin inducere în eroare; 3) prin menținere în eroare.

Prin intermediul *inducerii în eroare* făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o "prezentare scenică" făcută cu scopul de a demonstra celor din urmă caracterul "legitim" al tranzacției efectuate.

Prin *dobândirea ilicită* a bunurilor, legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptul asupra acestora.

În art. 190 Cod penal noțiunea „*dobândire ilicită*” are sensul autentic de „*sustragere*”. Nu există nici un temei de a afirma că escrocheria nu este o infracțiune săvârșită prin sustragere.

Cu referință la fapta prejudiciabilă, instanța de judecată relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale și imposedarea, care presupune trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrate, iar în ansamblu și reprezintă fenomenul luării bunurilor. Faptul deposedării și al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe, cum s-a descris anterior, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea reală de aceste bunuri sustrate de către inculpat.

Ilegalitatea acțiunilor sale și gratuitatea luării bunurilor, se manifestă prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către părțile vătămate, exprimată în declarațiile acestora și recunoscute de inculpat ulterior.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanța reține legătura indisolubilă dintre acestea și obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relațiilor sociale cu privire la posesia bunurilor și se arată implicit esența caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecință, obiectul juridic alături de obiectul material condiționează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporția reducerii masei patrimoniale a părților vătămate a fost direct proporțională cu creșterea masei patrimoniale a făptuitorilor.

Totodată se reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. În cazul dat, acest fapt se dovedește prin declarațiile părții vătămate care indică direct la modul în care a fost dusă în eroare.

La caz, circumstanțele de fapt privind fapta prejudiciabilă comisă și condițiile acesteia sunt confirmate exclusiv de inculpat în ședință de judecată, iar astfel, instanța conchide că ultimul a oferit declarații similare după conținut, care nu afectează probatoriul pe marginea cauzei penale și confirmă circumstanțele de fapt pentru care este învinuit.

Mai mult ca atât, instanța consideră că inculpatul Mamaliga Denis *****, conștientizând consecințele recunoașterii vinovăției, nu a deviat de la cele expuse și astfel consolidează veridicitatea declarațiilor sale, oferindu-le încredere.

Infracțiunea specificată la art. 190 Cod penal este o *infracțiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Din conținutul art. 17 Cod penal reiese că, „*se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări*”.

Instanța de judecată apreciază că în speță, inculpatul Mamaliga Denis ***** a comis infracțiunea imputată cu intenție directă, or, din probatoriul cercetat în cadrul ședinței de judecată, precum și din însăși declarațiile inculpatului Mamaliga Denis ***** rezultă cu certitudine că acesta urmare a întreprinderii acțiunilor a obținut mijloacele financiare ce aparțin părții vătămate, prin abuz de încredere, având calitatea de director al SRL ”*****”, care are sediul în *****.

Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Mamaliga Denis *****.

Concomitent, instanța de judecată nu a constatat semne care ar infirma prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului de a beneficia de bunul sustras, de a le trece în posesia sa.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța de judecată statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani în ipoteza faptelor prevăzute la alin.(2) și (3). În celelalte cazuri, vârsta minimă a răspunderii penale este de 16 ani, iar inculpatul Mamaliga Denis ***** este născut pe ***** după cum reiese din extrasul din Registrul de Stat al Populației (f.d.124), nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d. 131-132) și întrunește condițiile subiectului pasibil de răspundere penală.

Contrapunând fapta constatată la componența de infracțiune analizată, instanța concluzionează asupra vinovăției lui Mamaliga Denis ***** de comiterea infracțiunii de escrocherie, prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal – *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere și menținerea în eroare, cu folosirea situației de serviciu, și ținând cont de faptul că cauza penală a fost examinată prin prisma art. 364/1 din Codul de procedură penală, inculpatul fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, care personal prin înscris autentic a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, instanța de recurs conchide, că prin acțiunile sale intenționate Mamaliga Denis ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal.*

Referitor la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă

Acuzatorul de stat Daniela Buinovski, în dezbaterile judiciare a solicitat instanței ca prin sentință acțiunile inculpatului Mamaliga Denis ***** urmează a fi reîncadrate din prevederile **art. 190 alin. (2) lit. c) și d)** din Codul penal în **art. 190 alin. (2) lit. d)** Cod penal, fiind exclusă agravanta prevăzută la **lit. c)** și anume: **săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.**

Prin urmare, solicită recunoașterea lui Mamaliga Denis ***** vinovat de comiterea

infracțiunii prevăzute de art. **190 alin. (2) lit, d) Cod penal**, și în coroborare cu art. 80/1 CP - a-i aplica pedeapsa sub formă **2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea și administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.**

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, a-i suspenda pedeapsa condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Iar conform prevederilor tot aceluiași art. 90 alin. (6) pct. h) Cod penal - a obliga pe condamnat să **presteze munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore.**

*Apărătorul Oncea Aureliu, care acționează în interesele inculpatului Mamaliga Denis ******, a solicitat aplicarea în privința ultimului pedeapsa sub formă de amendă fiind echitabilă în raport cu personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia, care a returnat și a achitat prejudiciu cauzat, dat fiind faptul că inculpatul a compensat și a conștientizat infracțiunea comisă.

*Inculpatul Mamaliga Denis ****** a reiterat că sincer se căiește de cele comise, totodată susținând poziția apărătorului său.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.*

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 - 77 Cod penal al RM, instanța de judecată ține cont și reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Așadar, în corespundere cu art. 7 Cod penal al RM, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal al RM, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de

constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedepsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Drept urmare, la stabilirea felului și a măsurii de pedeapsă, instanța de judecată i-a în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a Legii,

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuază și care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și de condițiile de viață ale acestuia.

Conform prevederilor art. 16 alin. (3) CP RM, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

Astfel, după caracterul și gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 alin. (3) din Codul penal al RM, infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. d) din Codul penal și săvârșită de către inculpat - se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Totodată, instanța de judecată reține că Mamaliga Denis ***** a comis infracțiunea în prezența circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal – nu au fost stabilite.

Corelativ, art. 77 din Codul penal al RM stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv. Plenul Curții Supreme de Justiție a RM în Hotărârea „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” nr. 8 din 11.11.2013, a indicat că, *pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (pct. 6)).*

În conformitate cu prevederile art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal – ”săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză” - *prin sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 22 martie 2024 în baza art. 190 alin.(2), lit.c) din Cod penal – 1000 /una mie/ unități convenționale, ceea ce constituie 50 000 /cincizeci mii/ lei, cu privarea de dreptul de ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea și administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 /trei/ ani.*

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Mamaliga Denis ***** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal al RM nu au fost stabilite.

Conform prevederilor art. 8 Cod penal al RM, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit prevederilor art. 80¹ alin. (1) Cod Penal al RM, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Luând în considerație faptul că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta recunoscând în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, instanța constată luarea în calcul a regulilor prevăzute la art. 80¹ alin. (1) Cod Penal al RM la aplicarea pedepsei penale.

În acest mod, în speță, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) Cod Penal al RM – cu amendă de la 637,5 la 1012,5 de unități convenționale sau cu închisoare de la 9 luni la 3 ani 9 luni, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, instanța la stabilirea măsurii de pedeapsă, va aplica prevederile art. art. 8, 10 Cod penal al RM și anume pedeapsa prevăzută la momentul comiterii infracțiunii.

Instanța de judecată constată că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală fiind o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunilor săvârșite, care sunt distincte după relațiile sociale protejate și cu aspect de îndeletnicire în cazul tuturor sustragerilor comise de inculpat, de altfel la interval restrâns între faptele comise, care a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, iar reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului, a fost violat de multiple ori dreptul persoanelor la protecția proprietății sale și libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziții, acesta formându-și o activitate sau o îndeletnicire din aceste acțiuni, neavând intenția corectării.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma închisorii cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, de a-i suspenda pedeapsa condiționat, în privința căreia apărătorul a obiectat și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Reieșind din informația expusă, instanța de judecată apreciază că inculpatul Mamaliga Denis ***** urmează a fi apreciat ca o persoană iresponsabilă și compromițătoare, deoarece fiind anterior condamnat la pedeapsă sub formă de amendă *prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 martie 2024 în baza art. 190 alin.(2), lit.c) din Cod penal*, prin aceasta demonstrând că nu a tras concluziile de rigoare privind necesitatea conformării normelor prohibitive ale dreptului penal, nu a conștientizat necesitatea corectării și reeducării, și în final, demonstrând că pedeapsa aplicată anterior nu și-au atins scopul. Respectiv, cele indicate vor fi luate în considerare de instanța de judecată la aplicarea pedepsei în calitate de circumstanță care caracterizează personalitatea inculpatului.

Reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care este una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite și în același timp nu va genera sentimente de

nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită, or inculpatul în mod cert a comis infracțiunile cu aspect de îndelnicire, perturbând în ansamblu viața socială și acesta este predispus așadar în continuare să mai comită asemenea infracțiuni, fiind vădit periculos pentru societate, ce impune posibilitatea sancționării sale exclusiv cu închisoare.

Astfel, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său, permit instanței de a concluziona și faptul că corectarea și reeducarea lui Mamaliga Denis ***** este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate, or în pofida faptului că inculpatul pe întreg parcursul procesului penal a demonstrat dorința de colaborare cu organul de urmărire penală, când a recunoscut faptele și a detaliat modul comiterii lor, cât și inclusiv în instanță, aceasta nu a conștientizat faptul că acțiunile acesteia fiind ilegal, mai mult, faptul recunoașterii vinei a fost luat în considerare la reducerea limitelor de pedeapsă aplicabilă în privința sa.

Instanța reține astfel că inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenție, reieșind din prezența circumstanțelor expuse anterior, dar și luând în considerație comportamentul inculpatului pe parcursul procesului penal, starea sa și necesitatea resocializării ulterioare a inculpatului.

Așadar, instanța ținând cont de prevederile art. 80¹ alin. (1) Cod penal și art. 364¹ din Codul de procedură penală, va aplica inculpatului Mamaliga Denis ***** pedeapsa sub formă de închisoare **pe un termen de 2 /doi/ ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea și administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.**

În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, instanța susține că este imperios necesar și în drept să aplice în privința lui Mamaliga Denis ***** inclusiv prevederile părții generale a Codului penal, și anume a prevederilor art. 90, deoarece dispoziția dată are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, față de cele comise și cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Așadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Mamaliga Denis ***** , care a comis o infracțiune și în opinia instanței, iar anterior nu a mai fost deținut în instituțiile penitenciare în rezultatul unei condamnări, însă anterior fiind condamnat fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă, instanța consideră că corijarea și reeducarea lui Mamaliga Denis ***** poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea

condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept și astfel se va asigura și garanția existenței unui proces echitabil.

Mai mult ca atât, inculpatul, aflându-se în perioadă de probă, eventual va avea posibilitatea reală de resocializare, iar în acest mod nu vor fi admise nici alte repercusiuni grave, inclusiv în adresa persoanelor aflate la întreținerea inculpatului sau la întreținerea cărora se află acesta.

Așadar, instanța reține că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condițiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or și Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții împotriva Ungariei, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski împotriva Poloniei, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou împotriva Ciprului, hot. din 15 decembrie 2005, § 108*).

În acest context, instanța statuează în privința suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului Mamaliga Denis *****, **pe un termen de 2 /doi/ ani**, în așa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Totuși, pentru a asigura corectarea condamnatului și pentru a-l impune să înțeleagă caracterul urmărilor faptei sale, instanța îl va obliga, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a), b) din Codul penal al Republicii Moldova, ca în perioada de probațiune să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

În subsidiar, instanța explică condamnaților că, reieșind din prevederile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal, dacă în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenul de probă, va încălca în mod sistematic obligațiile stabilite sau, până la expirarea termenului de probă, nu va executa cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței de judecată.

Totodată, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi va stabili o pedeapsă în condițiile art.85 din Codul penal, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se va soluționa de către instanța de judecată.

Concomitent, reieșind din faptul suspendării condiționate a executării pedepsei, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Mamaliga Denis ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu referire la măsura preventivă

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinței constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Drept urmare instanța, conchide că în privința inculpatului Mamaliga Denis ***** prin ordonanța organului de urmărire penală din 29 iulie 2024 /f.d. 145/, a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, care la moment a încetat de drept.

Având în vedere că sentința nu este definitivă din momentul pronunțării, instanța de judecată, pentru a asigura punerea în executare a pedepsei, consideră oportună, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, de a-i aplica în privința lui Mamaliga Denis ***** măsura preventivă sub forma de *obligare de a nu părăsi țara*.

Cu privire la latura civilă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală și a statuat că, „... în situația în care sistemul intern permite reclamantilor să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, cauza Boldea vs. România (15.02.2007, nr. 19.997/02), dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.1 din Convenție, înglobează, printre altele, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța sesizată. Cu alte cuvinte, art.6 implică în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerile de probe ale părților [Perez vs. Franța (12.02.2004, nr. 47.287/99); Van de Hurk vs. Olanda (19.04.1994)].

Conform art.219 alin (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. (2) Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Potrivit art.221 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

În cadrul procesului penal partea vătămată Liliana ***** a înaintat cerere de chemare în judecată prin care solicită încasarea din contul inculpatului Mamaliga Denis a.n. ***** IDNP ***** , prejudiciul material în sumă de 69691 lei (șaizeci și nouă mii șase sute nouăzeci și unu) în folosul executorului judecătoresc Liliana *****.

Din acțiunea civilă rezultă că partea vătămată și civilă Liliana ***** solicită încasarea sumei de 69 691 lei (șaizeci și nouă mii șase sute nouăzeci și unu) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiunea comisă de către inculpat.

La caz, instanța de judecată menționează că de către inculpatul Mamaliga Denis ***** a fost prezentat ordinul de încasarea numerarului nr. 7232702 din 04 iulie 2025, potrivit căruia de la Mamaliga Denis ***** , IDNP ***** , s-a încasat suma realizată din vânzarea bunului în baza contractului dd 20.07.2023 privind plasarea serviciilor de vânzare în comision în baza proced nr 114p/a-21r/13 dd 28.07.2010 în sumă de 69 691 lei (șaizeci și nouă mii șase sute nouăzeci și unu) de lei, și ordinul de încasarea numerarului nr. 7232703 din 04 iulie 2025 potrivit căruia de la Mamaliga Denis ***** , IDNP ***** , s-a dispus încasarea Comisia de plată Executor Judecătoresc Liliana ***** în sumă de 150 (o sută cincizeci) lei.

Dat fiind faptul că la data pronunțării sentinței inculpatul Mamaliga Denis ***** a restituit prejudiciul material cauzat părții vătămate Liliana ***** în sumă de 69 691 lei (șaizeci și nouă mii șase sute nouăzeci și unu) de lei, fapt confirmat prin ordinul de încasarea numerarului nr. 7232702 din 04 iulie 2025, instanța de judecată va respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către partea vătămată Liliana ***** în cadrul procesului penal.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că în cauzele penale pendinte au fost recunoscute în acest sens: ordonanța din 14.07.2010, emisă de Judecătoria Florești, pe dosarul nr. 2p/o-545-2010, încheierea din 28.07.2010, privind primirea spre executare a documentului executoriu și intentarea procedurii de executare, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, cererea cet. Vartan Victoria din 03.02.2023, adresată executorului judecătoresc Liliana ***** , încheierea din 03.02.2023, privind stabilirea cuantumului restanței la plata pensiei de întreținere, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, încheierea din 03.02.2023, privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, extrasul din Registrul de stat al transporturilor, privind proprietarul mijlocului de transport de modelul „Chrysler 300”, cu n/î ***** , extrasul din Registrul de stat al transporturilor, privind restricțiile aplicate asupra mijlocului de transport de modelul „Chrysler 300”, cu n/î ***** , încheierea din 09.03.2023, privind anunțarea în căutare, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, procesul-verbal de sechestrul din 20.07.2023, întocmit de către executorul judecătoresc ***** Liliana, contractul nr. 20/07/23 din 20.07.2023 de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate, încheiat între SRL „*****”, în persoana administratorului Ciomenichii Dmitri și executorul judecătoresc, ***** Liliana, procura nr. 114p/a-21 /r/2013 din 20.07.2023, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, cererea cet. Ciomenichii Dmitri din 20.07.2023, certificatul de restituire a mijlocului de transport din 20.07.2023, buletinul de identitate, emis de ASP, pe numele cet. Mămăligă Denis, raportul de evaluare nr. 08/04 din 01.08.2023, a mijlocului de transport de modelul „Chrysler 300”, cu n/î ***** , cererea cet. *****Dmitri din 29.08.2023, adresată executorului judecătoresc Liliana ***** , înștiințarea nr. 3164 din 20.07.2023, expediată executorului judecătoresc, Gurițanu Viorica, acordul de alăturare nr. 151-3351/22 din 02.08.2023, emis de executorul judecătoresc, Gurițanu Viorica, înștiințarea din 21.08.2023, expediată conducerii O.C.N. „Iute Credit” SRL, nota informativă nr. 981 din 22.08.2023, expediată executorului judecătoresc Liliana ***** , de către O.C.N. „Iute Credit” SRL, procura nr. 01 din 23.08.2023, emisă de către administratorul SRL „*****”, Ciomenichii Dmitri, contractul de vânzare cumpărare nr. 04.12.2023/1 din 04.12.2023, încheiat între SRL „*****”, în persoana directorului Mămăligă Denis și cet. *****Denis, actul de predare primire din 04.12.2023, încheiat între SRL „*****”, în persoana directorului Mămăligă Denis și cet. *****Denis, declarația din 04.12.2023, consemnată de vânzătorul SRL „*****”, în persoana directorului Mămăligă Denis și de cumpărătorul *****Denis, pretenția nr. 523 din 29.01.2024, expediată directorului SRL „*****”, Mămăligă Denis și administratorului SRL „*****”, Ciomenichii Dmitri, adeverința din 19.02.2024 și avizul de recepție din 29.01.2024, confirmarea directorului SRL „*****”, Mămăligă Denis, expediată executorului judecătoresc Liliana ***** , 18 capturi de ecran din rubrica „Недавние” (apeluri) a aplicației „Telefon” instalată în telefonul mobil de modelul „iPhone 13”. Prin ordonanța din 22 iulie 2024, au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală. (f.d. 114) - conform prevederilor art. 157 Cod procedură penală - de păstrat la materialele dosarului.

În conformitate cu prevederile art. art. 16, 72, 80¹, 90 din Codul penal, art. art. 162, 340, 364¹, 384-389, 392-395, 397 și 437 alin. (1) pct. 1), 1⁴), 438, 439 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Faptele inculpatului **Mamaliga Denis ******* se recalifică din art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Mamaliga Denis ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) din Codul penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) Cod penal și art. 364¹ din Codul de procedură penală, i se stabilește o pedeapsa sub formă de închisoare **pe un termen de 2 (doi) ani** închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea și administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Mamaliga Denis ***** pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a), b) din Codul penal al Republicii Moldova, ca în perioada de probațiune să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Începutul termenului de executare a pedepsei stabilite lui **Mamaliga Denis ******* urmează a fi calculat din data rămânerii definitive a sentinței.

Se aplică în privința lui **Mamaliga Denis ******* măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Se respinge acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Liliana ***** privind încasarea din contul inculpatului Mamaliga Denis a.n. ***** IDNP *****, prejudiciul material în sumă de 69691 lei (șaizeci și nouă mii șase sute nouăzeci și unu) în folosul executorului judecătoresc Liliana *****.

Mijloacele materiale de probă: ordonanța din 14.07.2010, emisă de Judecătoria Florești, pe dosarul nr. 2p/o-545-2010, încheierea din 28.07.2010, privind primirea spre executare a documentului executoriu și intentarea procedurii de executare, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, cererea cet. Vartan Victoria din 03.02.2023, adresată executorului judecătoresc Liliana *****, încheierea din 03.02.2023, privind stabilirea cuantumului restanței la plata pensiei de întreținere, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, încheierea din 03.02.2023, privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, extrasul din Registrul de stat al transporturilor, privind proprietarul mijlocului de transport de modelul „Chrysler 300”, cu n/î *****, extrasul din Registrul de stat al transporturilor, privind restricțiile aplicate asupra mijlocului de transport de modelul „Chrysler 300”, cu n/î *****, încheierea din 09.03.2023, privind anunțarea în căutare, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, procesul-verbal de sechestrul din 20.07.2023, întocmit de către executorul judecătoresc ***** Liliana, contractul nr. 20/07/23 din 20.07.2023 de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate, încheiat între SRL „*****”, în persoana administratorului Ciomenichii Dmitri și executorul judecătoresc, ***** Liliana, procura nr. 114p/a-21 /t/2013 din 20.07.2023, emisă de către executorul judecătoresc ***** Liliana, cererea cet. Ciomenichii Dmitri din 20.07.2023, certificatul de restituire a mijlocului de transport din 20.07.2023, buletinul de identitate, emis de ASP, pe numele cet. Mămăligă Denis, raportul de evaluare nr. 08/04 din 01.08.2023, a mijlocului de transport de modelul „Chrysler 300”, cu n/î *****, cererea cet. *****Dmitri din 29.08.2023, adresată executorului judecătoresc

Liliana *****, înștiințarea nr. 3164 din 20.07.2023, expediată executorului judecătoresc, Gurițanu Viorica, acordul de alăturare nr. 151-3351/22 din 02.08.2023, emis de executorul judecătoresc, Gurițanu Viorica, înștiințarea din 21.08.2023, expediată conducerii O.C.N. „Iute Credit” SRL, nota informativă nr. 981 din 22.08.2023, expediată executorului judecătoresc Liliana *****, de către O.C.N. „Iute Credit” SRL, procura nr. 01 din 23.08.2023, emisă de către administratorul SRL „****”, Ciomenichii Dmitri, contractul de vânzare cumpărare nr. 04.12.2023/1 din 04.12.2023, încheiat între SRL „****”, în persoana directorului Mămăligă Denis și cet. *****Denis, actul de predare primire din 04.12.2023, încheiat între SRL „****”, în persoana directorului Mămăligă Denis și cet. *****Denis, declarația din 04.12.2023, consemnată de vânzătorul SRL „****”, în persoana directorului Mămăligă Denis și de cumpărătorul *****Denis, pretenția nr. 523 din 29.01.2024, expediată directorului SRL „****”, Mămăligă Denis și administratorului SRL „****”, Ciomenichii Dmitri, adeverința din 19.02.2024 și avizul de recepție din 29.01.2024, confirmarea directorului SRL „****”, Mămăligă Denis, expediată executorului judecătoresc Liliana *****, 18 capturi de ecran din rubrica „Недавние” (apeluri) a aplicației „Telefon” instalată în telefonul mobil de modelul „iPhone 13” - de păstrat la materialele dosarului.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), doar în partea ce privește erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

**Președintele ședinței,
judecător**

Tatiana Postolachi

Copia corespunde originalului,
judecător

Tatiana Postolachi